

מסורת הש"ס

[גִּיטִין כד. 3] שם:
 שם, (ד) גִּיטִין כו. ע"י שם,
 נִקְרָא מְשׁוּלָּל הַכֶּהֱן וּבְמִשְׁנֵה
 יוֹן לִיתָא, (ו) שם, (ז) לִקְרָא
 (ח) גִּיטִין כד. (ט) לִקְרָא מו:
 וְזוּלָּין כה. (י) עֵינִי ע"ב
 וְיֻטִּים, (יא) כֻּלִּים פ"ח מ"א,
 וְנוֹסֵף ז"ק כֻּלִּים פ"ו ה"ב.
 א גם בהמשך המשנה שם.
 שְׁמִינִי פֶרֶשׁ ז' ה' י,
 שְׁמִינִי פֶרֶשׁ ז' הֶלְכָה ה,
 פֶּסְחִים טו: (ע) דף כו.

הגהות הב"ח

דש"י ד"ה כוורת וכו' ללאו
הוא וכמחיצה הויא דאי
הוא:

גליון הש"ס

ד"ה הכותב וכו' דהך יתר
בן. עי' צטורי אבן מניגה דף
כג ע"ב ד"ה וקמני:

מוסף רש"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

דידייקינן מזאת סתמא פשוט
 דלמקיים הגי' שלנו: (יב) דב
 ו"ק, וע"ש ציאר דברי הת
 רבנות טפי מבכלי שטף ד
 ז"ל שהכלי (מ"ב: יח) ו
 פשיטא שהוא טהור בלא
 תורכו (מ"ב: כא) כנ"ל
 פנ"ע וקשה כיון דאין כו'.

וּנְתַנְךָ. שֶׁל יִגְרֶשְׁנֶה: דִּילֻמָּא שֶׁאִי הָסֵס. לָלוּ סַתְמָא הוּא אֵלֶּה
 שֶׁסֵּלֵל לְשִׁמָּה מִמֶּנּוּ: דְּאִינִישׁ. מִשָּׂרָר כָּל הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים [לְשֵׁם]
 יִגְרֹשִׁין שֶׁל זֶה וְשֶׁל זֶה: אֵלֶּה מֵהָ. דְּעֵדִיפָא מִקְמִימָא דְהִכָּא חֵד
 מִסַּתְמָא דְשִׁמָּא זַשְׁעָא שֶׁנִּכְבַּד
 אֵלֶּה הִיָּה דְעֵמְתוֹ שֶׁל צַעַל לֹו וְאִינֵינֵךְ
 לְשֵׁם הָאֲחֵרֶת: הַכּוּסָא טוּפְסִי גִישׁוּן.
 מִיָּהוּ מוֹמִינִי: טוּפֵס לָשׁוֹן טוּפֵס
 מְבֹרִיל צִלְעִיז: מִקּוֹס הִי אֵלֶּה כָּוֹ.
 דְּדוּרָה עֵיקֵר גּוֹפֵו בִּן אֵלֶּה סַתְמָא אֵלֶּה
 אֵלֶּה עַל זֶה דְּלִיכְתָּב לְשֵׁם כְּרִימּוֹת
 לְכַשְׁחֲדָמֵן לֹו: סוּ רִמִּי מִלְּפָא אַחֲרֵינִי.

יגרש בו את הקטן
 דאינתיק ליה לשם גוי
 יתר על כן אמר ללב
 אגרש פסול לגרש בו
 ברירה אלא מהא דיד
 שיניח מקום האיש
 העדים ב ומקום הזמני
 שמואל אף צריך שיניח
 לכל אדם: תו רמי מ
 רב יהודה אמר רב
 עולה פסולה השחמ
 אלמא דמינה מחריב
 מחריב בה ורמינה
 לשם אשה פסול
 כוכבים נמי פסול וש
 מינה הוה ליה סתמ
 דל חולין מינייהו הו
 בשירים ורמא מילתא
 יהודה אמר רב חטא
 פסולה שחטה לשם
 דמינה מחריב בה דר
 והתניא יתוכו יולא ת
 מציל ושני עשו חולין
 אצל תנור מה מחיצה
 כלל אף חולין אצל
 כלל דתנן תנור שח
 ונמצא שרץ במקום א
 שהיא פחותה ופקוקה
 התנור שרץ בתוכה ו
 אוכלין שבתוכה טמ
 אמר רבי אליעזר קל
 החמור לא תציל בכל

אויפן כלי מיטמא מאיר כלי חרס ומדקתני כלי שטף מניל אלמא דלחא
מיניה חייך ביה [ומבטל את שם מורכן] הכא נמי ליחול שם חולין
[ועני הכא] עשו חולין אלל קדשים כו'. כלומר לעולם דלחא
מיניה לאו מחריב ביה וכלי שטף אלל כלי חרס מיניה הוא דהא
מנא ומנא והא מנא חולין אלל קדשים היו דלחא מיניה כמחיה אלל
מנא דלאמרינן ביה לקמן דכל מהניא ביה להיות תליה עין שרץ
אזולין דלאמרינן דלחא מיניה לא מחריב ביה: **שחלו ננסרים**. שם
כמחיה בעלמא וחלקו עד למעלה מפי הכל טמא אפילו אזולין שבעבר
השני של מחיה: **כוורס שהיא פחותה**. גרסינן [ב] בטהרות ולהכי נקט
פחותה דלחא כלי הוא ⁽⁶⁾ דאי הואי שלימה הוה מנל על אזולין
שבעבורה דלאמרינן [אפי'] כלי שטף מניל אלל השעת דלחא כלי הוא הוה
כמחיה בעלמא: **ופקוקה בקא**. רבותא נקט דלע"ג דפקוקה פחיתתה
בקא לא הו כלי ואפי' פיה למעלה מפי מנור לא מנל על אזולין
שבעבורה: **ומשוללם**. תליה: **אזולין שבעבורה טמאים**. והיינו
דלאמרינן דלא מינה בגון מחיה לא מחריב בה לבטל שם מורכו ממנו:

אם

דקא ו'ל דעדיפא משני הכה דקא
מחריב בה כנחיה אלל תנור כמו מחריב
קרוי מינו קאת שיש לו סם עליו ולכן מחריב
ש' הוא קדשים קרוי אלל מינו ולא מחריב בה ועל זה פריך
קרא מוכר חולך מוכר אלל אז מלי לתרח עשויה כמחריב
דמומה (ודוקא בכלל שטף שאינו מינו היה טומא אי לאו קרא

[illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יִיחָה לְצִיּוֹתָיו: כִּתְבָּ לְגֹרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וּנְמַלֵּךְ בּוֹ/ תִּמְחָה מֶה

ענין זה אלץ סתם יש לומר דס"ד
כיון דנמלך אס כן מסתמא כתבו
מתחילה שאס יחזור צו יגרש מי
שירצה: **הכותב** **טופסי** גיטין
בז'. כל הק משינוי צפ' כל הגט
(גיטין 97 ד סו.) ותימה ללא קמני צדק
יתר ען כן דעל כרחי יתר הוה
דמכל הק קמיתא לא מצי למידק
סתמא פסול אלא מוקד מי לומר
דמשום דלמר ללצל דקמני צרישא
ד' דק יתר כמו כן דייקנין מוזאס^א

[קסמח] ודייקינן מינה מין צריך
 וקשה לה"ר יצחק דפ"ק ^א דפסחים
 (דף יד.) תנן הוסיף ר"ע אף ע"ג
 ללמאן דמוקי ^א מילתא דר' מניא בולד
 [וולד] הטומאה דרנן קא שעינן
 לה מילתא דר' עקיבא דמיייר
 כפסוקא [דלורייא] מיהו יס לומר
 אע"ג ^א דקתמי הוסיף אי לא הוה תמי
 ליה לא הוה [קסמט לן] ^ד מדי:
 ואמר רב יהודה אמר שמואל
 אף צריך שיניח בל'.

מִיִּסְטֵרִין נִחְמָתוֹ 377 יֵהוּדָה מִשּׁוֹס
דְּמִינָה דִּיקִיקָן בְּגִיטָן 7 דְּלֵחִיָּה כְּרִבִּי
אֲלַעֲזֵר דְּלֵמֶר עֵדִי מִסְרִיהֶּ כְּרִסִּי
דְּקִי"ל כּוּוֹמֶה וְאִכְרִיָּה דְּמוֹקִי לֶה הֶתֶם
כְּרִי"מ וּמִפְרַשׁ מִפְּנֵי הֶתֶקְנָה מִשּׁוֹס
קֶטְטֶה וְלֵדִידִיָּה לִכְאֵל לְמִדְקָה מִינֵה
סִתְמָה פֶּסוּל: **וּאִפִּילִּו** לִשְׁשֵׁ
עֹבֶדֶת בּוֹכְבִּים נְמִי פֶּסוּל. מִדְקָמִי
שִׁנְכַתֵּשׁ שָׁלָל לֶשֶׁם אִשָּׁה דְּשִׁמְעֵה (עַל)
[כֵּל] נָשִׁים בְּכָלֵל וְלֹא דְּמִי לִשְׁלָל לִשְׁמֹן
דְּכָל הַזֹּחֲכִים דְּלֹא אֲמִרְיָן אִפִּי חוּלִין
בְּכָלֵל דְּהֶתֶם אִלֵּךְ לִפְרוֹשׁ שְׁמֹזֶזֶשׁ שָׁלָל
לֶשֶׁם זֶכֶה וְזֶה אִלֵּךְ לֶשֶׁם זֶכֶה אֲחֵר:
וּרְמִינִיָּהוּ תוֹבֵו וְלֹא תוֹבֵו תוֹבֵו
וּאִפִּי בְּלִי שְׁמֵה מְצִי.

מפרס בקונטרס שרץ בחייו ואוכלין
צפונימי לא מיעביא כלי חרס דלין
מיטמא מגבו אלא אפי' כלי שטף
דמיטמא מגבו אין אוכלין שצמכו
[טמאים] גס כלי שטף אינו מקבל
טומאה מאויר כלי חרס דלאמר צי'
קמא דפסחים (דף כ:) אוכלין מקבלין
טומאה מאויר כלי חרס ואין כלים
מקבלים טומאה מאויר כלי חרס

קדשה לפיכך ודאס כן מה חידוש יותר בכלי שטף מבלי חרס וער
 חידוש יותר בכלי חרס כגון אל שרץ באזיר כלי חרס פינימי
 ווארעלען בכלי חרס חילון טהורין ^א אע"פ שהפינימי טמא ונראה
 שדאס פארשט דכלי רבואה של טי שטף היינו משום דלאו מינה הוא וס"ד
 ללא מחריב זה וטמא קמ"ל ^ב ודוקא ^ג בכלי שטף שאינו מיני הארץ
 אצל קרן אצל תוך מוכו שהכל ^ד הוא של חרס מינו פשיטא
 בלא פסוק דתוך דוקא אמר רחמנא וכן מוכח לקמן דכלי
 דוקא אינערדיך קרא דפריך ומי אמר רבא חטאת ששחטה על
 שמי שמוחביב עולה שצירא אלמא לאו מינה לא מחריב זה והצנח מוכו
 ולא נלח תוך מוכו ואפי' כלי שטף מציל אלא ארבעה מוכו כתיבי חד
 מחריב ואל תוך מוכו פ"י אפי' לא תבא אלא תוך הוה מעשיטנא חד
 שחטור פנימי שאין אוכלין שצמורו בקצלתו טומאה ע"י שרץ צבחינן
 אין העשר מוכו ודוקא כלי חרס פינימי דהוי דומיא לדירה
 דמעיטנא דמינה מחריב זה וחוצץ להבי כתב וי"ו של מוכו למימר
 דאפי' לאו מינה כגון כלי שטף מחריב זה ומציל ^ה וסימא אמאי
 שמי בשמעמן ומי הכי שאני הכס דאמר קרא מוכו ולא תוך
 ! חטאת לשם חולין פשיטא ועל זה חירץ עשו חולין אלל קדשים
^ו וכן כוורת הקס פסומה שאינה כלי כלל ואינה כליה כלל
 וכל וקמן קאי ועל חטאת ששחטה לשם מחוייב עולה מצירה
 שאל מבלי שטף שהוא כלי ואינו מינו ומחריב ועל זה צריך לתקן
 אצל מנור דהוא אינו כלי כלל והשאל הכא ולקמן מתוך דומה
^ז מהכל חרס טהור בלא פסוק דחד תוך אמר רחמנא:

[illegible]

ערוך ע' שטף: בג כוון לדברי המד"ה ורמיינהו דכתבו וי"ל דעדיפא משני הכא כו' (גליון). ובר"ב ומ"ו

עין משפט
נר מצוה

ה א מ״י פ״ג מ״ל גירושין
הלכה ב ט״ו ע״כ א״ע סמן
קלס סעיף ב:
ו ב מ״י שם הלכה ג ט״ו ע״כ
שם סעיף ג:
ז ג מ״י שם הלכה ד ט״ו ע״כ
שם סעיף ד:
ח ד מ״י פ״ג מ״ל גירושין
הלכה ז:
ט ז מ״י פט״ו מ״ל פסקא״מ
הלכה ז:
י י מ״י פט״ו מכלס ה׳ ח ט:
יא ז מ״י שם הלכה ז:
יב ח מ״י שם הלכה יא:

נורה אור השלם

1. וְכָל בְּלִי חָרָשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל תּוֹכוֹ כֹּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֹתוֹ תִּשְׁבְּרוּ:

לעזי רש"י

מזל"ל דוגמא, טופס

שיטה מקובצת

[illegible]

צוה לנעול שם תוכו ממנו (תוס' סוּד).
 פירש שם ימלך זה לגרש צו יגרש צו
 וממנו גם ללרבו. הכי הוה ס"ד, ודמי
 תבא אשה מן השוק שיהיה שמה כך
 יא דבעי כתיבה לשמה מדמלריך גם

וגירסא לכן נראה כדפירשתי: